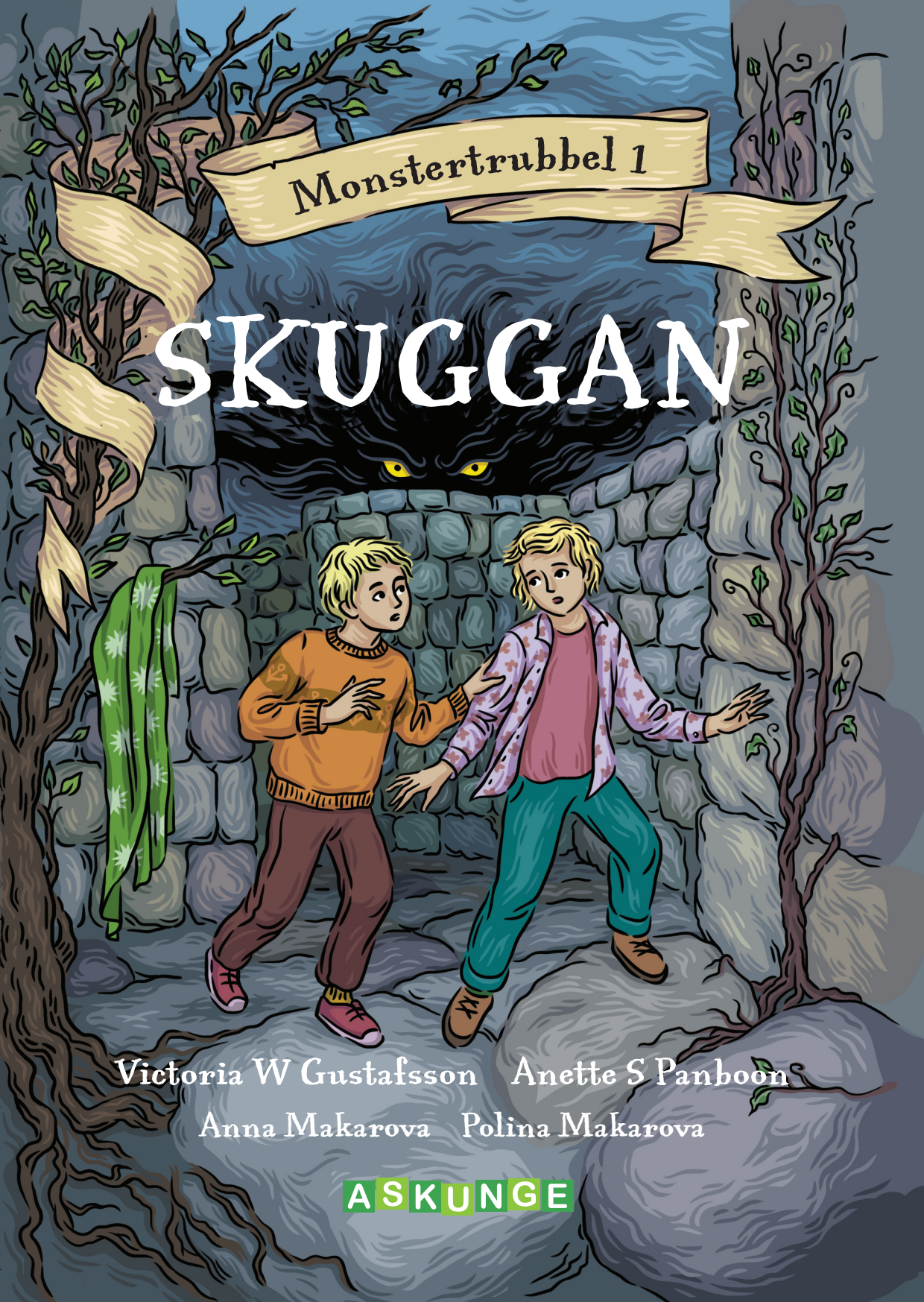
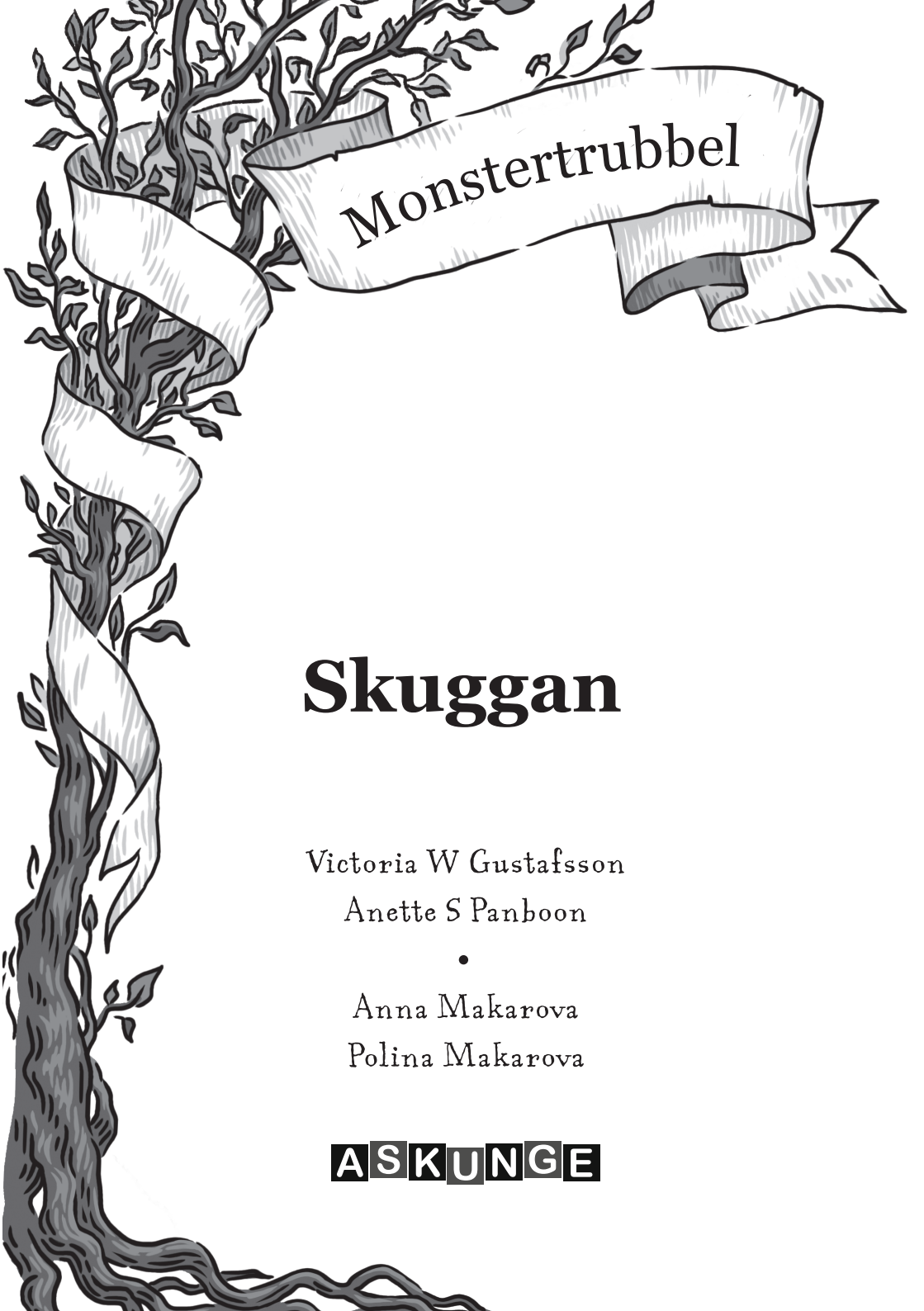

Monstertrubbel 1
SKUGGAN
Victoria W Gustafsson
Anette S Panboon
Anna Makarova
Polina Makarova
ASKUNGE

Skuggan

Victoria W Gustafsson
Anette S Panboon

•

Anna Makarova
Polina Makarova

ASKUNGE

SVARTA BERGEN
VÄDERKVARNEN
GROTTAN
TORNET
LADAN
Micklabo

FYREN
FISKEBODEN
TRÄDKOJAN
DE SJU PORTARNAS RIKE

Bim

Mir

Pappa

Vägvisaren

Grugon/Skuggan

Minto

Omila

Nedor

Simre

Tibor

Eldin

Risma

En rostig nyckel

– Arrggh! Jag får inte upp den!

Bim bankar med händerna mot luckan i taket.

– Lugn, jag kommer, säger Mir.

Han klättrar upp på stegen och ställer sig vid Bim.

– Vi trycker på tre, säger han. Är du med? Ett, två, tre!

Luckan ger med sig och Bim hakar fast den med en järnpinne. Hon nyper sig i näsan för att inte nysa.

– Fy så dammigt! säger Mir och borstar bort en död fluga från axeln.

– Det är nog ingen som varit här uppe sedan mamma …

Bim blir tyst. Hon vill inte tänka på mamma just nu.

– Ni rör väl inget? ropar pappa nerifrån köket.

– Nej då, svarar Bim. Vi ska bara hämta spelet.

Bim tränger sig förbi för att hinna först till lampan. Den har ett litet snöre som det går att dra i. Bim tycker om det klickande ljudet när lampan tänds.

Hon står stilla en stund och bara tittar. Vinden är fullproppad med gamla möbler och kartonger. Hon drar in den dammiga luften genom näsan. Det luktar precis som i affären där man kan köpa gamla kläder.

Mir dyker ner i en låda med spel.

– Nej, det verkar inte vara här, mumlar han.

Han lägger tillbaka spelen, men locket går inte att stänga. Mir tömmer lådan igen och börjar om.

Alla spel utom ett får plats. Han ger upp och lägger det på golvet.

– Kom, vi går ner igen.

– Inte än, svarar Bim som fått syn på en gammal speldosa. Kolla, den här måste jag ta ner.

– Pappa sa att vi inte skulle röra något, säger Mir.

– Äh, det ska vi inte heller. Jag ska bara titta lite.

– Kom nu, försöker Mir. Vi går ner.

Han går bort mot stegen.

– Snart.

Bim går fram till en gammal kista.

– Det är mammas, säger Bim.

Hon stryker med handen över locket. Färgen är nött, men det syns att den varit blå en gång i tiden.

Bim blir nyfiken. Kistan brukar alltid vara låst, men nu sitter en rostig nyckel i låset.

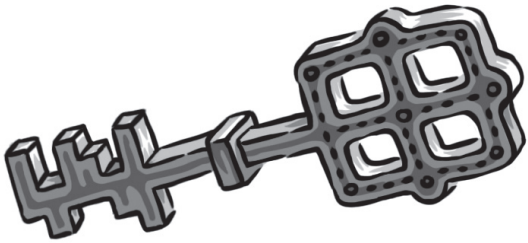
– Vänta, ropar Mir.

– Varför då?

– Pappa sa ju …

– Sluta, säger Bim.

– Vi skulle ju …

Bim lyssnar inte. Hon vrider om nyckeln och lyfter på det tunga locket. På botten ligger något inlindat i en tygbit.

– Bara en bok, säger hon besviket.

Bokens pärm är gjord av läder. På framsidan står det Monstertrubbel med guldiga bokstäver.
Bim vrider och vänder på boken.
Sedan stoppar hon den under tröjan.

– Men … börjar Mir, men blir tyst när Bim ger honom en bestämd blick.

När de kommer ner i köket är pappa precis klar med disken.

– Hittade ni spelet? frågar han och torkar av händerna på diskhandduken.

– Nej, men jag hittade den här, säger Bim och visar speldosan.

Hon vrider runt den lilla veven på sidan. Pappa ler när han hör melodin.

– Du lyssnade ofta på den, när du var liten. Hmm, kan vi ha kastat spelet?

– Det gör inget, säger Bim och ställer ner speldosan. Vi hittar på något annat.

– Bim, kan du torka av bordet? säger pappa och räcker fram disktrasan.

– Det fixar Mir, säger Bim och smiter ut ur köket innan någon hinner säga emot.

